

16.12.2003

RATA TIEDOTTAÄ -TIEDOTE 6/2003

SISÄLLYSLUETTELO

MITEN SISÄPIIRITIEDON VÄÄRINKÄYTTÖÄ VOIDAAN EHKÄISTÄ ENNALTA LISTAYHTIÖIDEN SISÄPIIRIN KAUPANKÄYNNISSÄ?

Yhtiöiden sisäpiiriläiset voivat pienentää riskiä sisäpiirintiedon väärinkäytöstä erillisen osakkeiden hankintaohjelman avulla. Sisäpiirisäännökset eivät myöskään estä sisäpiiriläisiä osallistumasta yhtiön avainhenkilöille tarkoitettuihin kannustinjärjestelmiin.

RATAN HALLINTO JA TOIMINNAN VALVONTA SELKEYTYIVÄT JA TEHOSTUIVAT RAHOITUSTARKASTUSTA KOSKEVAN LAIN MYÖTÄ

Pankkivaltuustolla on yleinen valvontavastuu Ratan toiminnasta. Ratan johtokunnalla puolestaan on yleinen ohjaus- ja valvontavastuu toimintalinjoista. Ratan toimintaa johtaa johtaja. Sisäisen tarkastuksen hoitaa Suomen Pankin sisäinen tarkastus ja tilintarkastuksen hoitavat eduskunnan valitsemat Suomen Pankin tilintarkastajat.

LAKIEHDOTUS RAHOITUS- JA VAKUUTUSRYHMITTYMIEN VALVONNASTA LAUSUNNOLLA

Uuden sääntelyn tavoitteena on tehostaa finanssiryhmittymien valvontaa, välttää monikansallisten ryhmittymien päällekkäistä valvontaa sekä estää mahdollisuudet kiertää tehokas valvonta esimerkiksi siirtämällä liiketoimintaa, varoja ja velkoja lievemmin valvottuun yritykseen. Uutena asiana on, että ryhmittymälle lasketaan oma vakavaraisuus.

UUSI TILITARKASTUSLAKI LISÄISI TALOUDELLISEN INFORMAATION LUOTETTAVUUTTA

Tilintarkastuslakityöryhmä korostaa ehdotuksessaan tilintarkastajan riippumattomuutta ja tilintarkastuskertomuksen sisältöä taloudellisen informaation oikeellisuuden varmistamiseksi. Maallikkotilintarkastajat eivät olisi enää tilintarkastustehtävissä päteviä varmistamaan osakkeenomistajien ja muiden intressiryhmien etuja.

KESKENÄÄN KILPAILEVAT SÄÄSTÖTUOTTEET

SIVA-työryhmä ehdottaa vapaaehtoiseen yksilölliseen eläkevakuutukseen rinnastettavaa verovähennysoikeutta myös pitkäaikaissäästämissopimusten kautta tehtäviin sijoituksiin, jotka kohdistuvat talletuksiin, rahasto-osuuksiin ja suoraan arvopaperisijoittamiseen. Arvopaperimarkkinoilla omaksuttu tiedonanto- ja selonottovelvollisuus ehdotetaan laajennettavaksi koskemaan sijoitussidonnaisen eläkevakuutukseen liitettyjä sijoituskohteita.

SIOITUSRAHASTOLAKI UUDISTUU

Sijoitusrahastolain uudistus lisää ulkomaista tarjontaa Suomen sijoitusrahastomarkkinoilla. Samalla rahastoyhtiöiden toimiala laajenee yksilölliseen omaisuudenhoitoon ja lupa-asioiden käsittely siirtyy valtiovarainministeriöltä Rahoitustarkastukselle. Kaikista sijoitusrahastoista on jatkossa laadittava yksinkertaistettu rahastoesite.

TAPAHTUMAKATSAUS

Rata kiinnittää huomiota tasapuoliseen tiedottamiseen
Tutkintapyyntöjä poliisille
Rahoitustarkastus tiedottaa -tiedote vuonna 2004

16.12.2003

MITEN SISÄPIIRITIEDON VÄÄRINKÄYTTÖÄ VOIDAAN EHKÄISTÄ ENNALTA LISTAYHTIÖIDEN SISÄPIIRIN KAUPANKÄYNNISSÄ?

Viime aikoina on usein tuotu esiin listayhtiöiden sisäpiiriläisten vaikeus käydä kauppaa oman yhtiönsä osakkeilla ankarien ja tulkinnanvaraisten sisäpiirisäännösten vuoksi. Siksi Rahoitustarkastus katsoo tarpeelliseksi tuoda yleisesti esiin muutamia näkökohtia, joiden se toivoo pienentävän riskiä sisäpiirintiedon väärinkäytöstä.

Sisäpiirintiedon väärinkäytön kiellon tarkoituksena on ylläpitää markkinoiden luotettavuutta turvaamalla sijoittajille mahdollisuus tehdä arvopaperikauppoja mahdollisimman tasavertaisen tiedon perusteella. Sisäpiirintiedon väärinkäytön kiellon tarkoituksena on estää sisäpiirintietoa omaavia henkilöitä tekemästä arvopaperikauppoja tai neuvomasta muita sellaisten kauppojen tekemisessä sisäpiirintietoa hyväksikäyttämällä.

Yhtiöiden sisäpiiriläiset voivat käytännössä pyrkiä ehkäisemään sisäpiirintiedon väärinkäytön mahdollisuutta usealla eri tavalla. Yhtenä sisäpiirintiedon väärinkäytön riskiä pienentävänä tekijänä voidaan yleisesti pitää yhtiössä noudatettavia sisäisiä sisäpiiriohjeita ja niihin sisältyvää lupamenettelyä. Tällöin yhtiön sisäpiiriläisen on hankittava yhtiöltä etukäteen lupa jokaiselle arvopaperikaupalleen. Näin menettelemällä sisäpiiriläinen voi varmistua siitä, ettei yhtiössä ole kaupankäynnin ajankohtana vireillä sisäpiirintiedoksi katsottavaa hanketta esimerkiksi hankekohtaista sisäpiirintietoa. Yhtiö voi sisäisillä kaupankäyntisäännöillään myös ohjeistaa, että kaupankäynti tapahtuu vain tiettyinä etukäteen määriteltävinä ajanjaksoina, kuten esimerkiksi säännöllisten tulosjulkistusten jälkeen.

"OSAKKEIDEN HANKINTAOHJELMAT"

Sisäpiirintiedon väärinkäyttöepäilyt voi välttää myös erillisellä yhtiön osakkeita koskevalla hankintaohjelmalla, joka laaditaan ennen kaupankäynnin aloittamista. Hankintaohjelman tarkoituksena on erottaa ajallisesti toisistaan omien osakkeiden hankinnasta päättäminen ja hankinnan suorittaminen. Tällöin mahdollisen sisäpiirintiedon väärinkäytön arviointi kytketään lähtökohtaisesti siihen hetkeen, jolloin osakkeiden hankinnasta päätetään eikä varsinaiseen osakkeiden hankintahetkeen.

Ensimmäisen vaihtoehdon mukaan sisäpiiriläinen antaa oman yhtiönsä osakkeiden hankinnan täysin ulkopuolisen arvopaperivälittäjän tehtäväksi. Tällöin ulkopuolinen arvopaperinvälittäjä tekee yhtiön osakkeita koskevat hankintapäätökset sisäpiiriläisen puolesta täysin itsenäisesti. Käytännössä yhtiön sisäpiiriläinen voi näin antaa arvopaperinvälittäjälle toimeksiannon, jossa yleisesti kuvataan hankittavien osakkeiden määrä, hintaehdot sekä hankinnan ajankohta. Arvopaperinvälittäjä toteuttaa toimeksiannon täysin itsenäisesti ilman, että sisäpiiriläinen tosiasiaassa vaikuttaa yksittäisten sijoituspäätösten sisältöön tai ajankohtaan.

Toisessa vaihtoehdossa sisäpiiriläinen voi laatia kirjallisen ja ehdoiltaan sitovan ohjelman yhtiönsä osakkeiden hankkimiseksi. Sisäpiirintiedon väärinkäyttöepäilyjen ehkäisemiseksi ohjelmassa tulee olla mahdollisimman yksityiskohtaiset ehdot hankittavien osakkeiden määrästä, hankintahinnasta sekä hankinnan ajankohdasta. Näitä ehtoja tulee myös johdonmukaisesti noudattaa. Sisäpiirintiedon väärinkäyttöepäilyjen ehkäisemiseksi Rahoitustarkastus suosittaa noudatettavaksi kyseistä vaihtoehtoa.

Sisäpiirintiedon väärinkäytön välttämiseksi yhtiön sisäpiiriläisen on kuitenkin laadittava osakkeiden hankintaohjelma ja annettava toimeksianto välittäjälle ajankohtana, jolloin hänellä ei ole hallussaan sisäpiirintiedoksi katsottavaa tietoa yhtiön arvopapereista. Sama periaate soveltuu vastaavasti hankintaohjelman tai toimeksiannon mahdolliseen muuttamiseen. Hankintaohjelman tai toimeksiannon muuttaminen tai sen toteuttamiseen liittyvien lisäohjeiden antaminen tulkitaan uudeksi päätökseksi ja toimeksiannoksi. Mikäli

16.12.2003

yhtiön sisäpiiriläisellä kuitenkin hankintaohjelmasta päättäessään tai toimeksiannon antaessaan on hallussaan sisäpiirintietoa, joka tiedetään varmuudella julkistettavan ennen yhtiön arvopapereita koskevien os- ja myyntitoimeksiantojen toteuttamista, kyse ei ole sisäpiirintiedon väärinkäytöstä.

On suositeltavaa, että yhtiön sisäpiiriläiset hankkivat yhtiönsä osakkeita pitkäaikaisiksi sijoituksiksi. Sisäpiirintiedon väärinkäyttöriskin pienentämiseksi sisäpiiriläisten on suhtauduttava varovaisesti aktiiviseen kaupankäyntiin yhtiönsä osakkeilla siitä riippumatta, tekevätkö sisäpiiriläinen sijoituspäätökset itse vai onko niiden toteuttaminen annettu ulkopuolisen omaisuudenhoitajan tehtäväksi. Lisäksi yhtiön sisäpiiriläisten on oltava huolellisia aikoessaan myydä erillisen hankintaohjelman nojalla hankittuja yhtiönsä osakkeita.

KANNUSTINJÄRJESTELMÄT

Rahoitustarkastukselta on pyydetty useaan otteeseen kannanottoa myös siitä, miten listayhtiöiden sisäpiiriläiset voivat sisäpiirintiedon väärinkäyttöön syylistymättä hankkia yhtiön osakkeiden merkintään oikeuttavia optio-oikeuksia osana yhtiön avainhenkilöiden kannustinjärjestelmää. Rahoitustarkastuksen kannanottoa on myös haluttu siitä, mitä menettelyä noudattaen kyseiset henkilöt voivat myydä kyseisiä optio-oikeuksia syylistymättä sisäpiirintiedon väärinkäyttöön.

Lähtökohtaisesti yhtiöiden kannustinjärjestelmän puitteissa tehtyihin arvopaperien hankintoihin sovelletaan samoja sisäpiirisäännöksiä kuin muihinkin arvopaperikauppoihin.

Kannustinjärjestelmän yhteydessä tehtyjen arvopaperihankintojen osalta sisäpiirintiedon väärinkäyttöä koskevia säännöksiä on kuitenkin arvioitava suhteessa kannustinjärjestelmän tavoitteisiin ja siihen liittyviin ominaispiirteisiin. Kannustinjärjestelmän sekä sen edellyttämien arvopaperihankintojen tavoitteena on vaikuttaa myönteisesti listayhtiön taloudellisen aseman ja tuloksen kehittymiseen. Kannustinjärjestelmä laaditaan tyypillisesti yhtiön aloitteesta ja se edellyttää yhtiökokouksen hyväksyntää. Kannustinjärjestelmä on yleensä suunnattu laajemmalle joukolle yhtiön henkilöstöä ja se voi olla laadittu useampivuotiseksi. Kannustinjärjestelmän puitteissa tehtyjen arvopaperihankintojen tarkoituksena ei siten lähtökohtaisesti ole tarkoitus hankkia taloudellista hyötyä (tiettyä) yksittäistä sisäpiirintietoa hyväksikäyttämällä, mistä taas on sisäpiirintiedon väärinkäyttötapausten tai -epäilyjen yhteydessä kyse.

Näillä perusteilla Rahoitustarkastus katsoo, että sisäpiirintiedon väärinkäytön tunnusmerkistö ja erityisesti sen edellytys sisäpiirintiedon hyväksikäytöstä hyötymistarkoituksessa eivät lähtökohtaisesti täyty yhtiön avainhenkilöstön kannustinjärjestelmän puitteissa tekemien arvopaperihankintojen yhteydessä. Riskiä sisäpiirintiedon väärinkäytöstä pystytään vähentämään erityisesti sillä, että optio-oikeudet ajallisesti hankitaan tai tarjotaan huomattavasti aiemmin kuin kyseisten optio-oikeuksien nojalla merkittävässä olevien yhtiön uusien osakkeiden merkintäaika alkaa.

Luottamus arvopaperimarkkinoihin ei vaarannu, jos osakkeita merkitään optio-oikeuksilla ennalta määrättyyn hintaan optioehtojen mukaisesti, vaikka henkilöllä olisikin merkintähetkellä sisäpiirintietoa hallussaan. Merkinnöissä on Rahoitustarkastuksen mielestä tällöin kyse lähinnä saman jo olemassa olevan varallisuusarvoisen oikeuden muuttumisesta toiseen muotoon eikä uuden varallisuuden hankinnasta sisäpiirintiedon avulla. Yhtiöiden avainhenkilöiden ja muiden sisäpiiriläisten on kuitenkin oltava huolellisia aikoessaan myydä kyseisiä optio-oikeuksia. Heidän on varmistuttava siitä, ettei heillä ole optio-oikeuksien myyntiä hetkellä hallussaan sisäpiirintietoa, joka voi kielteisesti vaikuttaa kyseisten optio-oikeuksien arvoon tai hintaan.

Lisätietoja antavat
markkinavalvoja Janne Häyrynen, puhelin (09) 183 5365 ja
toimistopäällikkö Jarmo Parkkonen, puhelin (09) 183 5255.

16.12.2003

RATAN HALLINTO JA TOIMINNAN VALVONTA SELKEYTYIVÄT JA TEHOSTUIVAT RAHOITUSTARKASTUSTA KOSKEVAN LAIN MYÖTÄ

Heinäkuussa voimaan tullut uusi laki Rahoitustarkastuksesta (Ratalaki) kasvatti Rahoitustarkastuksen (Rata) yhteiskunnallista merkitystä ja vastuunalaisuutta. Laki antoi Ratalle uusia toimintavaltuuksia, jotka edellyttävät Ratan toiminnalta ja päätöksenteolta läpinäkyvyyttä sekä hyvää hallinto- ja valvontajärjestelmää. Uusi laki myös tehosti Ratan toiminnan yhteiskunnallista valvontaa.

Rata toimii hallinnollisesti Suomen Pankin yhteydessä, mutta on päätöksenteossaan ja valvontatoiminnassaan itsenäinen. Ratan hallinto- ja johtamisjärjestelmä on määritelty tässä laissa. Sitä täydentävät Suomen Pankin tilintarkastajien suorittama tilintarkastus, riippumaton sisäinen tarkastus sekä Ratan sisäinen ohjaus- ja valvontajärjestelmä. Tilintarkastuksen tekevät eduskunnan valitsemat Suomen Pankin tilintarkastajat. Sisäisen tarkastuksen hoitaa Suomen Pankin tarkastusyksikkö Ratan johtokunnan hyväksymien periaatteiden mukaan. Johtokunta hyväksyy myös sisäisen ohjaus- ja valvontajärjestelmän.

Ratan hallintomallin voidaan katsoa täyttävän kansainvälisten standardien mukaiset hyvälle hallinnolle asetetut kriteerit sekä IMF:n avoimuussuosituksen. Rata noudattaa soveltuvin osin hallintonsa ja johtamisensa järjestämisessä samoja kansainvälisiä standardeja, joita sovelletaan sen valvottaviin. Tämä vaikuttaa omalta osaltaan näiden standardien omaksumiseen ja siten myös markkinoiden vakauteen ja markkinoita kohtaan tunnettuun luottamukseen.

TOIMINNAN TAVOITE ASETETTU RATALAISSA

Ratan toiminnan tavoite on määritelty Ratalaissa. Toiminnan tavoitteena on rahoitusmarkkinoiden vakaus ja luottamuksen säilyminen rahoitusmarkkinoiden toimintaan.

PANKKIVALTUUSTO VALVOO TOIMINNAN YLEISTÄ TARKOITUKSEN MUKAISUUTTA JA TEHOKKUUTTA

Uusi Ratalaki kasvatti pankkivaltuuston roolia Ratan toiminnan valvonnassa. Se valvoo Ratan toiminnan yleistä tarkoituksenmukaisuutta ja tehokkuutta. Se arvioi, kuinka Rata on onnistunut tavoitteittensa saavuttamisessa ja miten Ratan henkilöstömäärä ja talousarvio ovat kehittyneet suhteessa Ratan tehtäviin ja lainsäädännön ja markkinoiden kehityksestä johtuviin muutoksiin. Pankkivaltuuston valvonnan keskeisinä välineinä ovat vuosittainen toimintakertomus ja johtokunnan vähintään kerran vuodessa antama kertomus Ratan toiminnalle asetetuista tavoitteista ja niiden toteutumisesta. Kertomus Ratan tavoitteiden toteutumisesta annetaan pankkivaltuustolle ensimmäisen kerran vuoden 2003 toiminnasta.

Pankkivaltuusto myös nimittää Ratan johtokunnan jäsenet ja varajäsenet, puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä vahvistaa Ratan työjärjestyksen.

JOHTOKUNNALLA OHJAUS- JA VALVONTAVASTUU

Ratan toimintaa ohjaa johtokunta, joka päättää Ratan pidemmän aikavälin toimintalinjoista ja tavoitteista. Johtokunta päättää asioista, jotka vaikuttavat merkittävästi valvottavien toimintaan tai rahoitusmarkkinoiden vakauteen tai muutoin niiden kehitykseen. Lisäksi se päättää Ratan kansainvälisessä työssä noudatettavista periaatteista. Johtokunta myös ohjaa ja valvoo tavoitteiden toteutumista ja toimintalinjojen noudattamista. Se myös päättää Ratan organisaatiosta ja toimintayksiköistä.

Johtokunnassa on kuusi jäsentä ja kolme varajäsentä, jotka nimitetään sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön, Suomen Pankin sekä valtiovarainministeriön ehdotusten perusteella. Lain nojalla johtokuntaan kuuluvat Rahoitustarkastuksen johtaja ja Vakuutusvalvontaviraston ylijohtaja. Johtokunnan jäsenillä ja varajäsenillä

16.12.2003

lä tulee olla hyvä perehtyneisyys rahoitusmarkkinoiden toimintaan. Johtokunnan jäsenten toimikausi on kolme vuotta.

RATAN TOIMINTAA JOHTAA JOHTAJA

Rata on päällikkövirasto, jonka toimintaa johtaa johtaja. Hänen tehtäviinsä kuuluvat kaikki ne asiat, joita ei ole nimenomaisesti annettu johtokunnan tehtäväksi. Päätökset, jotka koskevat mm. toimilupia, valvotavien sääntöjen vahvistamista tai julkisen huomautuksen ja varoituksen antamista, on käsiteltävä johtokunnassa ennen päätöksen tekemistä. Johtaja vastaa myös siitä, että Ratalle kuuluvat tehtävät hoidetaan tehokkaasti, tarkoituksenmukaisesti ja johtokunnan antamien ohjeiden mukaisesti laissa asetetun tavoitteen saavuttamiseksi.

SUOMEN PANKIN TARKASTUSYKSIKÖ HOITAA SISÄISEN TARKASTUKSEN

Sisäisen tarkastuksen hoitaa Suomen Pankin tarkastusyksikkö, ja se on Ratan toiminnoista riippumaton elin. Sisäisen tarkastuksen periaatteet sekä vuosittaisen tarkastussuunnitelman hyväksyy Ratan johtokunta. Sisäinen tarkastus arvioi Ratan sisäistä valvontaa ja toiminnan ohjaus-, valvonta- ja riskienhallintaprosesseja sekä tekee toimenpidesuosituksia niiden parantamiseksi.

TILINTARKASTAJINA SUOMEN PANKIN TILINTARKASTAJAT

Tilintarkastuksesta vastaavat Suomen Pankin tilintarkastajat, jotka eduskunta on valinnut. Tilintarkastajat raportoivat pankkivaluustolle.

SISÄINEN OHJAUS- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄ OSA JOHTAMISJÄRJESTELMÄÄ

Sisäinen ohjaus ja valvontajärjestelmä on osa johtamisjärjestelmää, ja sen avulla johto ohjaa Ratan toimintaa. Sisäisen valvontajärjestelmän tulee tuottaa johdolle riittävää tietoa päätöksenteon ja toiminnan arvioinnin pohjaksi. Sisäinen valvonta käsittää taloudellisen ja muun valvonnan. Sitä toteuttavat sekä johto että muu henkilökunta. Ratan johtokunta hyväksyy sisäisen valvonnan periaatteet. Ratan johtoryhmän tehtävänä on huolehtia siitä, että sisäinen valvonta ja riskien hallinta on riittävää toiminnan luonne huomioon ottaen. Ratan sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan menettelytavat tarkistetaan johtoryhmässä vuosittain.

Yksityiskohtainen kuvaus Ratan hallinto- ja valvontajärjestelmästä on julkistettu Ratan kotisivulla www.rahoitustarkastus.fi.

Lisätietoja antaa
apulaisjohtaja Pirkko Pohjoisaho-Aarti, puhelin (09) 183 5200.

16.12.2003

Lakiehdotus rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta lausunnolla

LAKIEHDOTUKSESSA KOROSTUVAT VALVONTAVIRANOMAISTEN YHTEISTYÖ JA FINANSISRYHMITTYMÄLTÄ EDELLYTETTÄVÄ VAKAVARAISUUS

Rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvontaa koskeva lakiehdotus, jolla pannaan täytäntöön finanssiryhmittymien valvonnasta annettu direktiivi Suomen lainsäädäntöön, on parhaillaan lausuntokierroksella. Uuden sääntelyn tavoitteena on turvata finanssiryhmittymiin kuuluvien yritysten (luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten, rahastoyhtiöiden ja vakuutusyhtiöiden) kattava valvonta siten ettei näiden yritysten valvontaan synny katvealueita.

VALVONNAN KIERTÄMINEN PYRITÄÄN ESTÄMÄÄN

Lisävalvonnalla pyritään estämään myös valvonnan kiertäminen esimerkiksi siten, että liiketoiminnan, varojen tai velkojen siirtäminen ryhmittymässä sellaiseen yritykseen, joka toimii alalla, jossa joitakin liiketoimintoja valvotaan lievemmin ja josta voisi olla seurauksena koko ryhmittymän vakavaraisuuden vaarantuminen. Tavoitteena on, ettei nykyistä toimialakohtaista valvontaa heikennetä eikä rajoiteta valvontaviranomaisten nykyistä toimivaltaa valvoa toimialakohtaisesti säänneltyjä yrityksiä ja yritysryhmiä.

FINANSISRYHMITTYMIEN VALVONNAN MENETTELYTAVAT YHDENMUKAISTUVAT

Direktiivin lähtökohtana on harmonisoida finanssiryhmittymien valvonnan menettelytavat EU:n jäsenmaissa. Suomi korostaa omassa lakiehdotuksessaan erityisesti eri maiden valvontaviranomaisten yhteistyötä monikansallisten finanssiryhmittymien valvonnassa. Suomi on tehnyt lainsäädäntöyhteistyötä muiden pohjoismaiden kanssa varmistaakseen yhdenmukaisen tulkinnan direktiivin vaatimuksista. Tavoitteena onkin muun muassa yhdenmukaistaa kotimaista lainsäädäntöä vastaamaan muissa pohjoismaissa omaksuttavaa lainsäädäntöä ja välttää pohjoismaissa toimivien monikansallisten ryhmittymien päällekkäinen valvonta. Tähän pyritään mm. tarkentamalla lain soveltamisalaa.

Lain soveltamisala määräytyisi lähtökohtaisesti sen pohjalta, onko ryhmittymän johdossa olevan yrityksen kotipaikka Suomessa tai muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa. Ryhmittymän johdossa olevalla yrityksellä tarkoitetaan joko ryhmittymän emoyritystä, osakasyrityksen omistusyhteisöä tai taseeltaan suurinta yritystä ryhmittymässä. Muiden pohjoismaiden finanssiryhmittymän valvonnan lainsäädäntö lähtee samasta periaatteesta niin, ettei valvontaa voisi kiertää sijoittamalla yritykseen kotipaikka sellaiseen valtioon, jossa valvonta on heikompaa kuin muissa maissa.

VAKAVARAISUUDEN LASKENTAMENETELMÄT MÄÄRÄYTYVÄT KOTIPAIKAN MUKAAN

Monikansallisen finanssiryhmittymän vakavaraisuuden laskentamenetelmät määräytyisivät niin ikään ryhmittymän johdossa olevan yrityksen kotipaikan mukaan. Ryhmittymän vakavaraisuuden turvaamiseksi ryhmittymän omien varojen määrän on jatkuvasti oltava vähintään yhtä suuri kuin ryhmittymän vakavaraisuusvaatimus. Ryhmittymän omien varojen määrä lasketaan ryhmittymään kuuluvien rahoitus- ja vakuutusalan yritysten toimialakohtaisten periaatteiden mukaisesti ja ryhmittymän omien varojen vähimmäismäärän laskennallisena perustana ovat toimialakohtaiset vakavaraisuusvaatimukset.

RYHMITTYMÄN MÄÄRITELMÄ LAAJENE

Ryhmittymän määritelmää ehdotetaan laajennettavaksi direktiivien edellyttämällä tavalla siten, että ryhmittymään luettaisiin rahoitus- tai vakuutustoimintaa harjoittavien yritysten lisäksi myös muuta liiketoimintaa harjoittavat yritykset. Tällöin kyse on finanssiryhmittymästä, jos rahoitus- ja vakuutusalan yritysten osuus ylittää 40 % kaikkien ryhmittymään kuuluvien yritysten taseiden yhteenlasketusta loppu-

16.12.2003

summasta. Jos ryhmittymään kuuluu vain rahoitus- ja vakuutusalan yrityksiä, niin ryhmittymä muodostuu säännelystä rahoitus- tai vakuutusalan yrityksestä ja ei-säännelystä rahoitus- tai vakuutusalan yrityksestä edellyttäen, että sekä rahoitusalan yritysten että vakuutusalan yritysten osuus ryhmittymässä on merkittävä. Toimiala olisi merkittävä, jos kummankin toimialan osuus ryhmittymän rahoitus- ja vakuutusalan yritysten yhteenlasketusta määrästä ylittää 10 prosenttia. Osuus laskettaisiin laissa tarkemmin säädettävällä tavalla taseiden loppusummien ja vakavaraisuusvaatimusten keskiarvon perusteella. Jos pienemmän toimialan yritysten taseiden yhteenlaskettu loppusumma on yli 6 miljardia euroa, toimiala olisi myös merkittävä. Merkittävänä toimialaa pidettäisiin lähtökohtaisesti myös silloin, jos kummankin toimialan osuus toimialojen yhteenlasketuista liiketuotoista ryhmittymässä ylittää 10 prosenttia. Viimeksi mainittua kynnyksarvoa sovellettaisiin vain poikkeuksellisesti, ja koordinoivalle viranomaiselle annettaisiin mahdollisuus jättää soveltamatta lakia, jos kynnyksarvo täyttyy vain tällä perusteella.

Finanssiryhmittymien valvonnasta annetun direktiivin vaatimukset on implementoitava kansalliseen lainsäädäntöön viimeistään 11.8.2004. Lausuntoaika päättyy 9.1.2004.

Lisätietoja antaa
erityisasiantuntija Ingalill Aspholm, puhelin (09) 183 5357.

16.12.2003

UUSI TILITARKASTUSLAKI LISÄISI TALOUDELLISEN INFORMAATION LUOTETTAVUUTTA

Uutta tilintarkastuslakia pohtineen työryhmän raportti luovutettiin kauppa- ja teollisuusministerille marraskuussa. Työryhmä haluaa varmistaa taloudellisen informaation oikeellisuuden ja korostaa ehdotukseensa tilintarkastajan riippumattomuutta ja tilintarkastuskertomuksen sisältöä. Uuteen tilintarkastuslakiin tulisikin työryhmän mielestä sisällyttää EU-suositus tilintarkastajan riippumattomuudesta, jotta mahdolliset intressiristiriidat voitaisiin välttää. Ratan mielestä toimiva tilintarkastusinstituutio ja korkeatasoinen tilintarkastuslainsäädäntö ovat rahoitusmarkkinoiden toimivuuteen liittyen tärkeitä rakenteellisia tekijöitä.

TILINTARKASTAJALTA EDELLYTETÄÄN RIIPPUMATTOMUUTTA

Työryhmä katsoo, että tilintarkastajan on järjestettävä toimensa tilintarkastuksen riippumattomuuden turvaavalla tavalla. Tilintarkastuslakiin pitäisi ottaa mukaan esimerkkejä uhkatilanteista, joissa riippumattomuuden voidaan katsoa vaarantuvan ja jolloin tilintarkastajan on ryhdyttävä varotoimiin. Tilintarkastajan ei kuitenkaan tarvitse luopua tai kieltäytyä tehtävästään, jos riippumattomuuden vaarantamisen uhkaa on pidettävä merkityksettömänä tai tilintarkastaja on ryhtynyt varotoimiin, jotka varmistavat, että hänen riippumattomuuttaan ei ole syytä kyseenalaistaa. Työryhmä lähtee siitä, että esteellisyyssäännökset ovat ehdottomia eikä niitä voida poistaa.

TILINTARKASTUSKERTOMUKSEN TULISI NOUDATTA A KANSAINVÄLISTÄ KÄYTÄNTÖÄ

Tilintarkastuskertomusta ollaan parhaillaan harmonisoimassa kansainvälisellä tasolla. Tilintarkastuskertomuksen sisällön tulisi työryhmän mielestä noudattaa kansainvälistä käytäntöä, ja työryhmä ehdottaakin, että kertomuksessa lausuttaisiin vain ”oikeista ja riittävistä tiedoista”. Tällöin jäisivät pois lausunnot vastuuvapaudesta, tilinpäätöksen vahvistamisesta ja osingonjaosta. Työryhmän ehdotusten mukaan tilintarkastajan tulee antaa lausunto myös siitä, ovatko toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen tiedot keskenään ristiriidattomia. Tilintarkastuskertomuksessa tulee lisäksi mainita, mitä säädöstöä tilinpäätöksen laatimisessa on noudatettu samoin kuin mitä tilintarkastusstandardeja on sovellettu.

Rata haluaa kuitenkin kiinnittää huomiota siihen, että termi ”oikeat ja riittävät tiedot” ei täysin ole yhdenmukaiset IAS-standardien tilinpäätösvaatimusten kanssa. IAS:n mukaan ”*Tilinpäätöksen tulee antaa oikea kuva yrityksen taloudellisesta asemasta, taloudellisesta tuloksesta ja rahavirroista. IAS-standardien asianmukainen noudattaminen ja lisätietojen antaminen tarvittaessa johtaa käytännössä kaikissa olosuhteissa oikean kuvan antamiseen.*” Ratan mielestä termi ”oikea ja riittävä kuva” sopii paremmin IAS-maailmaan.

MIHIN TARKASTUKSIIN TILITARKASTUSLAKIA TULISI SOVELTAA?

Tilintarkastuslakia tulisi työryhmän ehdotuksen mukaan soveltaa sellaiseen hallinnon tai taloudellisen informaation tarkastukseen, joka on suoritettava lakien, asetusten tai sopimusten mukaisesti. Lisäksi edellytyksenä on, että tarkastuksen lopputuloksena on lausunto, raportti, todistus tai muu asiakirja, joka on tarkoitettu muillekin kuin vain toimeksiantajalle. Tilintarkastuslakia sovellettaisiin soveltuvin osin silloin, kun tilintarkastaja suorittaa tehtävän ainoastaan toimeksiantajalle tai kun tilintarkastaja suorittaa Rahoitustarkastukselle ulkopuolisena asiantuntijana Rahoitustarkastusta koskevan lain 18 pykälän mukaisen tehtävän.

PIENET YHTIÖT VAPAUTETAAN TILINTARKASTUSPAKOSTA

Jotta tilintarkastuksen korkea laatu voitaisiin varmistaa, lakisäateisen tilintarkastuksen saisi työryhmän ehdotuksen mukaan tehdä ainoastaan kauppakamarin tai keskuskauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja. Pienille yrityksille ei tulisi asettaa lakisäateistä tilintarkastusvelvollisuutta, vaan nämä voisivat itse arvioi-

16.12.2003

da tilintarkastuksen tarpeen. Lakisääteinen tilintarkastusvelvollisuus syntyy silloin, jos seuraavista ehdoista täyttyy vähintään kaksi: yrityksen tase on suurempi kuin 200 000 €, liikevaihto suurempi kuin 300 000 € ja yrityksen palveluksessa on yli 5 työntekijää. Tilintarkastuspakosta yrityksille, jotka ovat Rahoitustarkastuksen valvonnan alaisia, säädetään erityislaissa.

Lisätietoja antaa
erityisasiantuntija Ingalill Aspholm, puhelin (09) 183 5357.

16.12.2003

KESKENÄÄN KILPAILEVAT SÄÄSTÖTUOTTEET

SIVA-työryhmä, joka asetettiin toukokuussa 2002, luovutti muistionsa 10.12.2003 toiselle valtiovarainministerille ja sosiaali- ja terveysministerille (VM 26/2003). Työryhmä jätti väliraportin helmikuussa 2003 (VM 4/2003). Työryhmän puheenjohtajana toimi pankinjohtaja Matti Louekoski Suomen Pankista ja Rahoitustarkastuksesta työryhmän jäseneksi oli nimetty apulaisjohtaja Anneli Tuominen.

Työryhmän alkuperäisenä tehtävänä oli arvioida, lainsäädäntötarvetta Suomessa tarjottavien keskenään kilpailevien säästötuotteiden kilpailuedellytysten tasapuolisuuden varmistamiseksi sekä asiakkaansuojaan liittyviä kysymyksiä. Työryhmälle asetetuista tehtävistä keskenään kilpailevien säästötuotteiden verotusta koskeva tarkastelu muodostui erityisesti väliraportin luovuttamisen jälkeen pääteemaksi. Muita keskeisiä selvitettäviä asioita olivat toisaalta sidotun pitkäaikaissäätämisen ja toisaalta muun säästämisen tasapuolinen sääntely erityisesti asiakkaan näkökulmasta. Edelleen jatkotyössä selvitettiin eri palveluntarjoajien taloudellisia toimintaedellytyksiä.

SIVA-työryhmä totesi väliraportissaan, että keskenään kilpailevina säästötuotteina on pidettävä pankkitalletuksia, rahasto-osuuksia, suoria arvopaperisijoituksia ja henkivakuutus tuotteita. Näiden tuotteiden kilpailuneutraliteettia ja asiakkaansuojaa koskevia säännöksiä oli alun perin tarkoitus tarkastella laajasti. Tarkastelu keskittyi kuitenkin lähinnä pitkäaikaiseen sidottuun säästämiseen. Ainoastaan viranomaisten välistä työnjakoa koskevia epäyhtenäisyyksiä esitettiin harmonisoitavaksi myös yleisesti. Rahoitustarkastuksesta nimetty työryhmän jäsen piti keskeisenä laajaa tarkastelunäkökulmaa ja katsoi, että siihen tulisi jatkossa palata. Erityistä huomiota hän kiinnitti tässä suhteessa sijoitusneuvontaa koskevan sääntelyn tarkastelemiseen yli toimialarajojen.

SIVA-työryhmän valmisteleva työskentely tapahtui väliraportin luovuttamisen jälkeen osittain työryhmän jäsenistä ja osittain asiantuntijoista koostuneissa kolmessa alatyöryhmässä. Nämä käsitelivät sidotun pitkäaikaissäätämisen sopimusoikeudellista sääntelyä ja asiakkaansuojaa, verotusta sekä palveluntarjoajien taloudellisia toimintaedellytyksiä.

SIVA-TYÖRYHMÄN KESKEISIMMÄT EHDOTUKSET

Ehdotus uudeksi sidottua pitkäaikaissäätämistä koskevaksi laiksi

Työryhmä ehdottaa uuden, sidottua pitkäaikaissäätämistä koskevan lain säätämistä. Lailla luotaisiin edellytykset sellaisten vapaaehtoisten säästämismuotojen tarjoamiselle, joihin voisi liittyä verokannusteita. Verokannusteiden myöntämisen perusteet säädettäisiin verolainsäädännössä.

Lain soveltamisalan ulkopuolelle jäisivät vakuutusyhtiöiden henkivakuutus tuotteina tarjoamat eläkevakuutukset. Niitä koskeva sääntely toteutettaisiin myös jatkossa vakuutusyhtiöitä koskevan lain ja vakuutus sopimuslain kautta. Sidottua pitkäaikaissäätämistä koskevan lain sekä vakuutusyhtiö- ja vakuutus sopimuslain säännökset on muistiossa pyritty yhdenmukaistamaan kilpailuneutraliteetin näkökulmasta.

Palveluntarjoajat ja säästövarojen sijoittaminen

Sidotun pitkäaikaissäätämislain mukaisia palveluntarjoajia olisivat ETA-alueella toimiluvan saaneet talletuspankit, sijoituspalveluyritykset ja rahastoyhtiöt. Varoja voitaisiin sijoittaa tilille talletuspankkiin tai sijoituspalveluyritykseen sekä näiden ja rahastoyhtiöiden välityksellä arvopapereihin ja rahasto-osuuksiin kunkin palveluntarjoajan toimialan mukaisissa rajoissa. Tilille säästetyille varoille ei kilpailuneutraliteetisyistä ehdoteta talletussuojaa, minkä vuoksi tuotteita ei olisi mahdollista kutsua talletuksiksi.

Sijoitukset rahasto-osuuksiin ja yhteissijoitusyritysten osuuksiin rajoittuisivat sijoitusrahastodirektiivin mukaisiin tuotteisiin ja kotimaisten ja niihin rinnastettavien ulkomaisten erikoissijoitusrahastojen osuuk-

16.12.2003

siin. Tämä varmistaisi vähimmäisriskinhajautuksen toteutumisen, mitä Rahoitustarkastuksesta nimetty työryhmän jäsen on korostanut työryhmässä.

Suorat arvopaperisijoitukset olisivat sallittuja vain julkisen kaupankäynnin kohteena oleviin arvopapereihin. Tämän lisäksi sijoitukset, olisivat sallittuja julkisyhteisöjen, kuten valtioiden ja kuntien, liikkeeseenlaskemiin arvopapereihin, riippumatta siitä, ovatko arvopaperit julkisen kaupankäynnin kohteena. Sijoitustoimintaan ja valuuttakurssien vaihteluihin liittyviä riskejä voisi torjua johdannaissopimuksilla, joten ne olisivat vain suojaustarkoitukseen.

Rahoitustarkastuksesta nimetty työryhmän jäsen on tukenut suorien arvopaperisijoitusten sisällyttämistä sallittuun tuote- ja palveluvalikoimaan. Tätä näkemystä puoltaa erityisesti työryhmän väliraportin johtopäätös, jonka mukaan suoraa arvopaperisijoittamista on pidettävä yhtenä keskenään kilpailevana säästötuotteena. Hän on kuitenkin katsonut, että suorassa sidotussa arvopaperisäästämässä riskit olisi riittävästi hajautettava.

Edellä kuvatut varojen sijoittamista koskevat rajoitukset sekä riskin hajauttamista koskevat vaatimukset ehdotetaan koskemaan yhdenmukaisesti myös sijoitussidonnaisia eläkevakuutuksia. Ehdotusta puoltavat kilpailuneutraliteettiseikat.

Oikeus vaihtaa palveluntarjoajaa

Sidotussa pitkäaikaissäästämässä säästäjällä olisi oikeus vaihtaa palveluntarjoajaa säästöaikana. Rahoitusmarkkinoilla toimivien palveluntarjoajien tuotteista voitaisiin siirtyä vakuutusyhtiöiden tarjoamiin tuotteisiin ja päinvastoin. Lisäksi vaihtomahdollisuus olisi rahoitusmarkkinoilla toimivien palveluntarjoajien välillä tai vakuutustoimialan sisällä.

Irtisanomisoikeudesta voitaisiin kuitenkin sopimusehdoissa luopua määräajaksi. Enimmäismääräajaksi ehdotetaan viittä vuotta.

Rahoitustarkastuksesta nimitetty työryhmän jäsen kannatti laajaa vaihtomahdollisuutta sekä kilpailun edistämisen että asiakkaansuojan näkökulmasta.

Palveluntarjoajan velvollisuus antaa tietoja ja vastuu annetuista tiedoista

Palveluntarjoajalla olisi tiedonantovelvollisuus sidotusta pitkäaikaissäästämisestä. Säästäjälle olisi annettava perustiedot palveluntarjoajasta sekä erityisesti säästötuotteiden vuotuisista kuluista ja kokonaiskuluista. Lisäksi palveluntarjoajalla ja vakuutusyhtiöllä olisi arvopaperimarkkina- ja tarvittaessa sijoitusrastolain mukainen selonotto- ja tiedonantovelvollisuus silloin, kun varat sijoitetaan tai on sijoitettu arvopapereihin, joita ovat myös rahasto-osuudet, taikka sijoitussidonnaiseen vakuutukseen. Rahoitustarkastuksesta nimetty työryhmän jäsen on katsonut sekä kilpailuneutraliteetin että asiakkaansuojan edellyttävän, että sijoitustoiminnan näkökulmasta identtisiä tuotteita koskee yhdenmukainen tiedonantovelvollisuus.

Verotus

Työryhmässä keskusteltiin laajasti sidottuun pitkäaikaissäästämiseen ehdotettavasta veromallista. Hallitus päätti kuitenkin osana hallitusohjelman yritys- ja pääomaverouudistusta, että vapaaehtoisten eläkevakuutusten verotuksessa siirrytään ansiotuloverotuksesta pääomatuloverotukseen. Tästä johtuen työryhmän loppuraportti vertailee mallien eroja. Työryhmän enemmistö kannatti pääomaveromallia. Työryhmä korostaa tarvetta harkita riittäviä siirtymäsäännöksiä siirryttäessä mallista toiseen.

16.12.2003

Työryhmä ehdottaa, että oikeus vähentää verotuksessa vapaaehtoiseen yksilölliseen eläkesäästämiseen perustuvat maksut ulotettaisiin koskemaan myös muita keskenään kilpailevia säästötuotteita kuin eläkevakuutuksia. Näitä olisivat ehdotetussa sidottua pitkäaikaissäästämistä koskevassa laissa tarkoitettut säästämissopimukset. Sidottuna pitkäaikaissäästämisenä tapahtuva sijoittaminen olisi ehdotuksen mukaan pääoma- ja luovutusvoitoveroista vapaata siihen asti, kunnes säästäjä ryhtyy nostamaan eläkettä tai kun muu verolainsäädännössä määritetty nostoperuste täyttyy. Työryhmä ehdottaa lisäksi, että varallisuusverosta luovuttaisiin kokonaan sidottujen pitkäaikaissäästämistuotteiden osalta.

Pääomavaatimukset

Pitkäaikaissäästämistä tarjoaville sekä kotimaisille että ulkomaisille sijoituspalveluyrityksille ja rahastoyhtiöille ehdotetaan vähimmäispääomavaatimusta, joka olisi 730.000 euroa. Se olisi direktiivien vaatimuksia korkeampi. Tämä varmistaisi sidottujen pitkäaikaissäästämistuotteiden tarjonnalta edellytettävää luotettavuutta ja yhdenmukaistaisi eri toimialoilla toimivien palveluntarjoajien toimintaedellytyksiä.

Lisätietoja antavat

apulaisjohtaja Anneli Tuominen, puhelin (09) 183 5237 ja
markkinavalvoja Anu Ranta, puhelin (09) 183 5395.

16.12.2003

SIJOITUSRAHASTOLAKI UUDISTUU

Hallitus antoi lokakuussa 2003 esityksen laajaksi sijoitusrahastolain muutokseksi, jolla pannaan Suomessa täytäntöön sijoitusrahastodirektiivin muutokset. Esityksellä pyritään parantamaan suomalaisen sijoitusrahastotoiminnan kilpailukykyä luomalla edellytyksiä sijoitusrahastojen tuotekehitykselle ja rahastoyhtiöiden muun toiminnan kehitykselle. Samalla pyritään varmistamaan riittävän sijoittajansuojan toteutumisen.

Sijoitusrahastolain uudistuksessa rahastoyhtiölle sallittu toimiala laajenee. Rahastoyhtiö voi sijoitusrahastotoiminnan ohella tarjota myös yksilöllisiä omaisuudenhoitopalveluita. Rahoituspalvelukonsernit voivat siten keskittää varainhoitopalvelujen tarjontansa yhteen yhtiöön, kun nykyisin tähän tarvitaan erillinen rahastoyhtiö ja omaisuudenhoitopalvelua tarjoava sijoituspalveluyritys. Samalla rahastoyhtiöt saavat ns. europassin harjoittaa toimintaa toisissa ETA-valtioissa joko perustamalla sivuliikkeen tai muulla tavoin, ja niiden on noudatettava vastaavaa ilmoitusmenettelyä kuin nykyisin on säädetty luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten osalta. Sijoittajansuojan varmistamiseksi lakiin otetaan säännökset rahastoyhtiön vakavaraisuudelle ja riskienhallinnalle asetettavista vaatimuksista.

Toisiin ETA-valtioihin on voinut sijoitusrahastojen europassin eli ns. tuotepassin nojalla tähän asti markkinoida ainoastaan tavallisia osake- ja korkorahastoja. Rahastojen europassin piiriin tulevat uusina rahastotyyppinä indeksi-, käteis-, johdannais-, rahamarkkina- sekä rahasto-osuusrahastot. Näitä rahastotyyppejä on Suomessa voinut perustaa tähän saakka vain kansallisina erikoissijoitusrahastoina. Näitä rahastoja voidaan jatkossa markkinoida tavallisina sijoitusrahastoina paitsi kotimaassa myös muissa ETA-valtioissa, kunhan vain noudatetaan sijoitusrahastolaissa säädettyjä hajautussäännöksiä ja muita vaatimuksia. Uudet säännökset kasvattavat myös ulkomaista palveluntarjontaa Suomessa, sillä edellä mainittuja rahastoja voidaan markkinoida myös muualta Euroopasta Suomeen. Kilpailutilanne sijoitusrahastomarkkinoilla tiukkenee siten entisestään. Kotimaisia sijoitusrahastoja on nykyisin tarjolla noin 350. Ulkomaisia yhteissijoitusyrityksiä on sateenvarjomuotoisten yhteissijoitusyritysten alarahastot mukaan lukien vastaavasti tarjolla jo yli 1 000.

Uudella sääntelyllä pyritään parantamaan myös sijoittajainformaatiota. Jokaisesta sijoitusrahastosta on jatkossa julkistettava yksinkertaistettu rahastoesite. Sitä on tarjottava asiakkaalle veloituksetta ennen rahasto-osuuden merkintää. Tarkoitus on, että tämä esite olisi sijoittajalle keskeisin asiakirja saada tietoa sijoitusrahastosta sijoituspäätöksen tekoa varten. Esitteessä on oltava olennaiset ja riittävät tiedot rahaston sijoitustoiminnan tavoitteista ja siihen liittyvistä riskeistä, kulurakenteesta ja hallinnosta, joiden perusteella sijoittajat voivat tehdä perustellun arvion sijoituksesta ja sen riskeistä.

Uudistuksen yhteydessä rahastoyhtiöiden toimiluvat, erikoissijoitusrahastojen sääntöjen vahvistaminen sekä muut sijoitusrahastotoimintaan liittyvät hakemusasiat siirtyvät valtiovarainministeriöltä Rahoitustarkastukselle. Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten toimilupa-asiat siirtyivät Rahoitustarkastukselle jo uuden Rahoitustarkastuksesta annetun lain tullessa voimaan 1.7.2003.

Esitettyjen muutosten on tarkoitus tulla voimaan helmikuussa 2004.

Lisätietoja antaa
markkinavalvoja Jarkko Syyrilä, puhelin (09) 183 5278.

16.12.2003

TAPAHTUMAKATSAUS

RATA KIINNITTÄÄ HUOMIOTA TASAPUOLISEEN TIEDOTTAMISEEN

Rahoitustarkastus kiinnitti osana valvontatyötään huomiota listayhtiön osakkeen kurssikehitykseen ja voimakkaasti kasvaneeseen kaupankäyntivolyyymiin. Ennen tätä poikkeuksellista kurssikehitystä yhtiön johto oli pitänyt esittelytilaisuuden sijoittajille. Tehtyjen selvitysten perusteella Rahoitustarkastuksella oli syytä olettaa, että tilaisuudessa on yhtiöstä annettu sellainen kuva, joka on vaikuttanut läsnä olleiden tahojen sijoituspäätöksiin.

Rata pitää tärkeänä, ettei sijoittajatilaisuuksissa yhtiöiden puolesta lausuta sellaista tietoa tai muutoin anneta yhtiöstä kuvaa, joka voisi olla omiaan olennaisesti vaikuttamaan osakkeen arvoon, ja jota ei vielä muuten ole saatettu yleisön tietoon julkisen kaupankäynnin järjestäjän kautta. Rahoitustarkastus kehotti kyseistä listayhtiötä kiinnittämään erityistä huomiota toimintaansa esittelytilaisuuksissa.

TUTKINTAPYYNTÖJÄ POLIISILLE

Rata on antanut poliisille esitutkintaan kaksi tapausta, joissa epäillään sisäpiirintiedon väärinkäyttöä. Esitutkinnallisista syistä Rata ei kuitenkaan voi kertoa julkisuuteen kohdeyhtiöiden osakkeiden nimiä tai ajanjaksoa, jolloin epäillyt sisäpiirintiedon väärinkäytöt ovat tapahtuneet.

RAHOITUSTARKASTUS TIEDOTTAA -TIEDOTE VUONNA 2004

Rahoitustarkastus tiedottaa -tiedote ilmestyy vuonna 2004 kuusi kertaa. Ilmoitamme ilmestymispäivät tammikuun aikana.